

Daniels bok – nummer sextioett

Avtäckandet av den profetiska väven: att förstå Daniels syner, förbundet och beseglingstiden i de sista dagarna

Jeff Pippenger

2024-01-25

Gabriel kom till Daniel i kapitel nio för att ge honom insikt och förståelse beträffande de två syner som hade framställts i kapitel åtta.

Och han undervisade mig och talade med mig och sade: O Daniel, jag har nu kommit för att ge dig insikt och förstånd. I början av dina böner gick ordet ut, och jag har kommit för att kungöra det för dig; ty du är högt älskad. Förstå därför saken och ge akt på synen. Daniel 9:22, 23.

För att Daniel skulle få den ”förstånd” han behövde, sade Gabriel till honom att förstå både ”saken” och ”synen”. ”Saken” var synen om helgedomens och härens nedtrampande, och ”synen” var synen om framträdandet av den 22 oktober 1844. Syster White betonar också dessa två syner när hon upplyser oss om att Daniel sökte förstå förhållandet mellan den sjuttioåriga fångenskapen och de två tusen tre hundra åren. De sjuttio åren är det som Gabriel betecknade som ”saken”, och ”synen” var de två tusen tre hundra åren. Daniel representerar de ”visa” i de sista dagarna, när Gabriel ger uttydningen av de två tusen tre hundra åren. De ”visa” känner igen både ”saken” och ”synen” i Gabriels uttydning; de ogudaktiga förstår inte. Milleriterna förstod ”saken” och ”synen”, men endast på ett begränsat sätt.

De fyrahundranittio åren av prøvotid var en period som grundade sig på fyrahundranittio år av uppror mot förbundet om de ”sju tiderna”, framställt i 3 Moseboken tjugofem och tjugosex. De sjuttio årens fångenskap var summan av alla de år då landet inte tilläts njuta sin vila.

Den vecka då Kristus bekräftade förbundet med de många var en illustration av hans förbunds tvist, sådan den framställs genom två perioder om ett tusen två hundra sextio dagar. Denna profetiska vecka delades av korset, vilket är en förebild för Guds sigill.

”Vad är den levande Gudens sigill, som sätts i hans folks pannor? Det är ett märke som änglar, men inte mänskliga ögon, kan läsa; ty fördärvsängeln måste se detta återlösningens märke. Det förståndiga sinnet har sett tecknet av Golgatas kors på Herrens adopterade söner och döttrar. Synden i överträdelsen av Guds lag är borttagen. De har på sig bröllopsklädnaden och är lydiga och trogna mot alla Guds bud.” Manuscript Releases, volym 21, 52.

Den veckan förebildade två perioder om ett tusen två hundra sextio år, åtskilda vid söndagslagen år 538, (vilddjurets märke) under vilka först hedendomen och sedan påvedömet trampade ned helgedomen och hären. Under ett tusen två hundra sextio dagar avgav Kristus sitt vittnesbörd, och sedan under ytterligare ett tusen två hundra sextio dagar avgav Kristus samma vittnesbörd genom sina lärjungar. Under ett tusen två hundra sextio år avgav Satan sitt vittnesbörd genom hedendomen, och sedan under ytterligare ett tusen två hundra sextio år avgav Satan sitt vittnesbörd

genom påvedömet.

Förbundet, som genom det forntida Israels olydnad blev Guds ”sak”, var förbundet i Tredje Moseboken kapitel tjugofem, som angav landets vila och jubelåret, vilket skulle firas vart fyrtionionde år.

Och Herren talade till Mose på Sinai berg och sade: Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger er, då skall landet hålla sabbat åt Herren. I sex år skall du beså din åker, och i sex år skall du beskära din vingård och samla in dess skörd. Men under det sjunde året skall landet ha en vilosabbat, en sabbat åt Herren; du skall varken beså din åker eller beskära din vingård. Det som växer upp av sig självt efter din skörd skall du inte skörda, och druvorna från din obesurna vinstock skall du inte samla in; ty det är ett vilans år för landet. Och det som landet bär under sin sabbat skall tjäna till föda för er: för dig och för din tjänare och för din tjänarinna och för din daglönare och för främlingen som bor hos dig, och för din boskap och för djuren som finns i ditt land skall all dess avkastning vara till föda. Och du skall räkna sju årssabbater åt dig, sju gånger sju år; och tiden för de sju årssabbaterna skall för dig vara fyrtionio år. Då skall du låta jubelbasunen ljuda på tionde dagen i sjunde månaden; på försoningsdagen skall ni låta basunen ljuda genom hela ert land. Och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare; det skall vara ett jubelår för er, och var och en skall återvända till sin besittning, och var och en skall återvända till sin släkt. Ett jubelår skall detta femtionde år vara för er: ni skall inte så, inte heller skörda det som växer av sig självt under det, och inte samla in druvorna från dess obesurna vinstockar. Ty det är jubelår; det skall vara heligt för er. Av det som växer på marken skall ni äta. Under detta jubelår skall var och en av er återvända till sin besittning. 3 Moseboken 25:1–13.

Den första perioden i profetian om de tvåtusen trehundra åren är, liksom den vecka då Kristus bekräftade förbundet och de fyrahundranittio åren, direkt förknippad med de ”sju tiderna” i Tredje Mosebokens tjugofemte och tjugosjätte kapitel.

Så vet och förstå detta: Från den tid då ordet gick ut om att Jerusalem skulle återställas och byggas upp, intill Messias, Fursten, skall det vara sju veckor och sextiotvå veckor; gatan skall åter byggas upp, och muren, även under tider av trångmål. Daniel 9:2.

Sextionio veckor, räknade från år 457 f.Kr., för dig fram till Kristi dop och till början av den vecka under vilken han bekräftade förbundet, vilket var Guds ”tvists” förbund. Men det fanns en vecka av veckor (fyrtionio år), som avskildes från de sextionio veckorna genom uttrycket ”sju veckor och sextiotvå veckor”. Med början år 457 f.Kr. skulle det vara fyrtionio år, en tydlig hänvisning till förbundet i tredje Mosebokens tjugofemte kapitel och till jubelfirandet. Dessa fyrtionio år var inte bara en symbol för jubelcyklerna, utan också för pingsten, som är den femtionde dagen efter de fyrtionio dagarna i veckohögtiden.

De första fyrtionio åren av de tvåtusen trehundra åren, de fyrahundranittio åren och den vecka då förbundet stadfästes är alla direkt förbundna med de tvåtusen femhundra tjugo åren, framställda som ”sju tider”, i Tredje Moseboken tjugosex. Varje beståndsdel i profetian om de tvåtusen trehundra åren är direkt förbunden med de ”sju tider” som adventismen lade åt sidan och förkastade år 1863. De ”sju tiderna” är en symbol för jubelförbundet, och av denna anledning bör

också noteras att när de tvåtusen trehundra åren slutade den 22 oktober 1844, då slutade också de tvåtusen femhundra tjugo åren just den dagen, ty Mose skrev i Tredje Moseboken kapitel tjugofem:

Och du skall räkna sju sabbatsår åt dig, sju gånger sju år; och tiden för de sju sabbatsåren skall för dig vara fyrtionio år. Sedan skall du låta jubelårets basun ljuda på tionde dagen i sjunde månaden; på försoningsdagen skall ni låta basunen ljuda genom hela ert land. 3 Moseboken 25:8, 9.

Varje profetisk period inom de tvåtusen trehundra åren är direkt förknippad med de "sju tiderna" i Tredje Moseboken tjugosex, inbegripet den dag då båda de profetiska perioderna upphörde. De första fyrtionio åren angav verket att återuppbygga och återupprätta Jerusalem, vilket skulle fullbordas när Guds folk kom ut ur Babylon. Templet blev färdigt före det tredje dekretet, liksom det milleritiska templet blev färdigt innan den tredje ängeln anlände. Men efter 457 f.Kr. behövde "gatan" fortfarande "byggas upp på nytt, och muren, även i bedrövliga tider." Såsom Alfa och Omega åskådliggör Jesus alltid slutet på en sak genom början på en sak, och efter den 22 oktober 1844 skulle milleriterna fullborda "gatan" "och muren" "i bedrövliga tider."

Syster White identifierar den bokstavliga skyddsmuren runt Jerusalem som en symbol för Guds lag, och omedelbart efter den 22 oktober 1844 leddes de trogna in i den himmelska helgedomen och erkände Guds lag (muren). För att kunna erkänna Guds lag, inbegripet sabbaten, leddes milleriterna tillbaka till det gamla Israels förbund. Återställandet av den bokstavliga "gatan" är det återställande som andligen fullbordades när milleriterna återvände till Jeremias "gamla stigar". De "svåra tider" som skulle råda under den period då muren och gatan upprättades skulle fullbordas efter 1844, och det inbördeskrig som då närmade sig och snart började i just den historien representerade dessa svåra tider.

Hade de varit trogna skulle de ha nått det symboliska femtionde jubelåret (då slaverna frigges), vilket också framställdes genom pingstens femtionde dag (då frihetens budskap går ut till hela världen). Men efter 1844 motsatte sig de flesta sabbatens ljus, och år 1863 förkastade de också Mose budskap (de "sju tiderna"), vilket hade förmedlats till dem av Elia (William Miller). Med andra ord vände de sig bort från "gatan" (de gamla stigarna), som de skulle återupprätta och vandra på.

Jesus åskådliggör alltid slutet genom begynnelsen, och när liknelsen om de tio jungfrurna upprepas i de sista dagarna, skall verket att återupprätta Jerusalem åter fullbordas. "Gata och mur" skall byggas i "svåra tider". Vi träder nu in i dessa svåra tider. Den 22 oktober 1844 är en förebild på den snart kommande söndagslagen; därför skall, när "stunden för den stora jordbävningen" i Uppenbarelseboken elva inträffar, gata och mur byggas i svåra tider. Vi skall nu identifiera dessa svåra tider som nationernas "vrede", framkallat av islams tilltagande krigföring.

När hon förklarade vad som tidigare hade skrivits angående en "nödens tid", gav hon en förklaring som finns nedtecknad i boken Early Writings.

"1. På sidan 33 ges följande: 'Jag såg att den heliga sabbaten är, och skall vara, skiljemuren mellan Guds sanna Israel och de otroende; och att sabbaten är den stora fråga som skall förena

hjärtana hos Guds kära, väntande heliga. Jag såg att Gud hade barn som inte ser och håller sabbaten. De har inte förkastat ljuset angående den. Och vid början av nödens tid blev vi uppfyllda av den Helige Ande, när vi gick ut och förkunnade sabbaten mer fullständigt.”

”Denna syn gavs år 1847, då det endast var mycket få av adventbröderna som höll sabbaten, och av dessa var det endast få som antog att dess hållande var av tillräcklig betydelse för att dra en skiljelinje mellan Guds folk och de otroende. Nu börjar uppfyllelsen av den synen att bli synlig. ’Begynnelsen av denna nödens tid’, som här omtalas, syftar inte på den tid då plågorna skall börja utgjas, utan på en kort tidsperiod strax innan de utgjas, medan Kristus är i helgedomen. Vid den tiden, medan frälsningens verk går mot sitt avslut, skall nöd komma över jorden, och folken skall vredgas, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängelns verk. Vid den tiden skall ’det sena regnet’, eller vederkvickelsen från Herrens ansikte, komma för att ge kraft åt den tredje ängelns höga rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna skall utgjas.” Early Writings, 85.

Det finns en ”kort tidsperiod” som föregår nådatidens avslutning, då ”folken skall vredgas, men hållas tillbaka”. Samtidigt kommer ”det sena regnet”. ”Folkens vredgande” är en symbol som identifieras i Uppenbarelseboken kapitel elva.

Och folken vredgades, och din vrede har kommit, och tiden för de döda, att de skall dömas, och att du skall ge lön åt dina tjänare profeterna och åt de heliga och åt dem som fruktar ditt namn, små och stora; och att du skall fördärva dem som fördärvar jorden. Uppenbarelseboken 11:18.

Syster White kommenterar denna vers.

”Jag såg att folkens vrede, Guds vrede och tiden att döma de döda var åtskilda och tydligt särskiljbara, den ena följande efter den andra; vidare att Mikael ännu inte hade trätt fram och att den nödens tid, sådan som aldrig har varit, ännu inte hade börjat. Folken grips nu av vrede, men när vår Överstepräst har fullbordat sitt verk i helgedomen, skall Han träda fram, ikläda sig hämndens kläder, och då skall de sju sista plågorna utgjas.

”Jag såg att de fyra änglarna skulle hålla de fyra vindarna tillbaka till dess att Jesu verk var fullbordat i helgedomen, och därefter skall de sju sista plågorna komma.” Early Writings, 36.

”Nationernas vrede” inträffar strax innan nådatiden avslutas, ty den följs av ”Guds vrede”. ”Guds vrede” inträffar när nådatiden avslutas, och ”tiden att döma de döda” syftar på en dom som äger rum under tusenårsriket och avser inte den dom över de döda som började år 1844.

Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand. Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år, och kastade honom i avgrunden och stängde in honom och satte ett sigill över honom, för att han inte mer skulle bedra folken, förrän de tusen åren hade fullbordats; och därefter måste han släppas lös för en kort tid. Och jag såg troner, och de satte sig på dem, och dom gavs åt dem; och jag såg själar av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds skull och för Guds ords skull, och som inte hade tillbett vilddjuret eller dess bild och inte hade tagit emot dess märke på sina pannor eller i sina händer; och de levde och regerade med Kristus i tusen år. Uppenbarelseboken 20:1–4.

Den dom som ”ges åt” de heliga visar att de under millenniet skall döma de ogudaktiga, inte att de själva blir dömda.

”Under de tusen åren mellan den första och den andra uppståndelsen äger domen över de ogudaktiga rum. Aposteln Paulus hänvisar till denna dom som en händelse som följer på den andra ankomsten. ’Döm ingenting i förtid, innan Herren kommer, han som både skall föra fram i ljuset det som är fördolt i mörkret och göra hjärtats rådslut uppenbara.’ 1 Korinthierbrevet 4:5. Daniel förklarar att när den Gamle av dagar kom, ’gavs dom åt den Högstes heliga’. Daniel 7:22. Vid denna tid regerar de rättfärdiga som kungar och präster åt Gud. Johannes säger i Uppenbarelsboken: ’Och jag såg troner, och de satte sig på dem, och dom gavs åt dem.’ ’De skall vara Guds och Kristi präster och skall regera med honom i tusen år.’ Uppenbarelsboken 20:4, 6. Det är vid denna tid som, såsom Paulus förutsade, ’de heliga skall döma världen’. 1 Korinthierbrevet 6:2. I förening med Kristus dömer de de ogudaktiga genom att jämföra deras gärningar med lagboken, Bibeln, och avgöra varje fall efter de gärningar som har gjorts i kroppen. Därefter tillmäts den lott som de ogudaktiga måste lida, efter deras gärningar; och den upptecknas vid deras namn i dödens bok.

”Satan själv och de onda änglarna döms av Kristus och hans folk. Paulus säger: ’Vet ni inte att vi skall döma änglar?’ Vers 3. Och Judas förklarar att ’de änglar som inte bevarade sin första ställning utan övergav sin egen boning, dem har han hållit i förvar i eviga bojor under mörker till den stora dagens dom.’ Judas 6.

”Vid slutet av de tusen åren skall den andra uppståndelsen äga rum. Då skall de ogudaktiga uppväckas från de döda och träda fram inför Gud för verkställandet av ”den dom som är skriven”. Så säger uppenbararen, efter att ha beskrivit de rättfärdigas uppståndelse: ”De andra döda blev inte levande igen, förrän de tusen åren hade gått till ända.” Uppenbarelsboken 20:5. Och Jesaja förklarar om de ogudaktiga: ”De skall samlas tillsammans, såsom fångar samlas i fånggroppen, och de skall inspärras i fängelset, och efter många dagar skall de hemsökas.” Jesaja 24:22.” The Great Controversy, 660, 661.

Det är därför klart att ”folkens vrede” syftar på de ”bekymmersamma tider” som kommer över världen innan nådatiden avslutas, och att när ”folken vredgas”, hålls de samtidigt ”i schack”.

”Jag såg att hednafolkens vrede, Guds vrede och tiden att döma de döda var skilda och åtskilda från varandra, den ena följande efter den andra.” Early Writings, 36.

Vid den tid då ”folken vredgas” börjar det sena regnet att falla.

”Vid den tiden, medan frälsningsverket går mot sitt avslut, skall vederböda komma över jorden, och folken skall bli vredgade, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängels verk. Vid den tiden skall ”det sena regnet”, eller vederkvickelse från Herrens ansikte, komma för att ge kraft åt den tredje ängels höga rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna skall utgjutas.” Early Writings, 85.

Det finns en tidpunkt då ”folken vredgas”, men de hålls samtidigt ”tillbaka”. Det är då Kristus upprättar sitt härlighetsrike, ty han upprättar sitt rike under den sena regnets tid.

Det senare regnet kommer över dem som är rena — då skall alla ta emot det såsom tidigare.

”När de fyra änglarna släpper taget, kommer Kristus att upprätta sitt rike. Ingen får det sena regnet utom de som gör allt de kan.” Spalding and Magan, 3.

De två föregående avsnitten ur Early Writings visar att när folken vredgas och samtidigt ”hålls tillbaka”, håller de fyra änglarna de fyra vindarna tillbaka. Folkens uppretning framställs därför som de ”fyra vindarna”. Hon noterade också att vid den tid då de fyra änglarna håller de uppretade folken tillbaka, skulle det sena regnet komma. Den tidsperiod som börjar när det sena regnet kommer, vilket också är då folken vredgas men hålls tillbaka, fortsätter tills Mikael träder fram och prövningstiden för mänskligheten avslutas. Den tidsperioden är den period då frälsningens verk går mot sitt slut och representerar därför Kristi sista verk i det Allra heligaste, vilket betecknas som den tidsperiod då Han antingen utplånar människors synder eller deras namn ur domens böcker. Den tidsperioden, då änglarna håller de fyra vindarna tillbaka, är de etthundrafyrtiofyra tusens beseglingstid.

Tredje veets islam är den makt som ”vredgar folken”, och det tredje veet kom den 11 september 2001, men islam blev omedelbart ”hållen tillbaka”. ”Östanvinden” är en symbol för islam, och Jesaja identifierar ”östanvinden” som den ”hårda vinden”, vilken Gud ”stillar” (håller tillbaka). Islams krigsföring framställs upprepade gånger som en kvinna i barnsnöd, ty det är en tilltagande krigsföring som började den 11 september 2001, då den mäktige ängeln i Uppenbarelseboken arton steg ned, vilket utmärktes genom att de stora byggnaderna i New York City störtades.

”Hur kommer det sig att ordet nu sprids att jag har förklarat att New York skall svepas bort av en flodvåg? Detta har jag aldrig sagt. Jag har sagt, när jag såg de stora byggnaderna resa sig där, våning efter våning: ’Vilka fruktansvärda scener skall inte äga rum när Herren reser sig för att på ett förfärande sätt skaka jorden! Då skall orden i Uppenbarelseboken 18:1–3 uppfyllas.’ Hela det artonde kapitlet i Uppenbarelseboken är en varning om det som skall komma över jorden. Men jag har inget särskilt ljus angående vad som skall komma över New York, endast att jag vet att de stora byggnaderna där en dag kommer att kastas omkull genom Guds makts vändande och omstörtande. Av det ljus som har givits mig vet jag att förstörelse finns i världen. Ett ord från Herren, en beröring av hans väldiga makt, och dessa väldiga byggnadsverk kommer att falla. Scener kommer att utspelas vars fasansfullhet vi inte kan föreställa oss.” Review and Herald, 5 juli 1906.

På 1843- och 1850-årsprofetiska tavlorna representeras islam som ”krigshästar”. I Uppenbarelsebokens nionde kapitel, där islam i det första och andra veet framställs, identifieras islams karaktär genom namnet på islams kung.

Och de hade en kung över sig, avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon, men på grekiska har han namnet Apollyon. Uppenbarelseboken 9:11.

Versen, som är kapitel NIO och vers ELVA, identifierar profetiskt att vare sig den framställs i Gamla testamentet (hebreiskan) eller i Nya testamentet (grekiskan), är Islams karaktär Abaddon eller Apollyon. Båda namnen betyder ”förstörelse och död”.

”Änglar håller de fyra vindarna tillbaka, framställda såsom en rasande häst som söker slita sig lös och rusa fram över hela jordens yta, medförande förödelse och död i sitt spår.” Manuscript Releases, volym 20, 217.

De fyra vindarna är den vredgade hästen i Bibelns profetia, som söker slita sig lös. Ett av den vredgade hästens profetiska kännetecken är att den hålls tillbaka, men att den söker slita sig lös och bringa ”fördärv och död” över hela jorden.

Vi kommer att fortsätta att behandla dessa ämnen i nästa artikel.

O, att Guds folk hade en känsla av den förestående förstörelsen av tusentals städer, som nu nästan helt har överlämnats åt avgudadyrkan! Men många av dem som borde förkunna sanningen anklagar och fördömer sina bröder. När Guds omvändande kraft kommer över sinnena, kommer en avgjord förändring att ske. Människor kommer inte att ha någon benägenhet att kritisera och riva ner. De kommer inte att inta en ställning som hindrar ljuset från att lysa för världen. Deras kritik, deras anklagelser, kommer att upphöra. Fiendens makter samlar sig till strid. Hårda konflikter ligger framför oss. Slut er samman, mina bröder och systrar, slut er samman. Förener er med Kristus. ”Sägen inte: Ett förbund,... och frukten inte det som de frukta, och förfäras inte. Herren Sebaot, honom skolen I hålla för helig; honom skolen I frukta, och för honom skolen I förskräckas. Då skall han varda en helgedom; men en stötesten och en klippta till fall för båda Israels hus, en snara och en fälla för Jerusalems invånare. Och många bland dem skola komma på fall och störtas omkull och krossas, snärjas och fångas.”

”Världen är en skådeplats. Skådespelarna, dess invånare, förbereder sig för att spela sin roll i det sista stora dramat. Gud har förlorats ur sikte. Bland mänsklighetens stora massor finns ingen enhet, utom när människor sammansluter sig för att fullfölja sina själviska syften. Gud ser på. Hans avsikter med avseende på sina upproriska undersåtar skall fullbordas. Världen har inte givits i människors händer, även om Gud för en tid tillåter förvirringens och oordningens krafter att härska. En makt från djupet verkar för att framkalla de sista stora scenerna i dramat, — Satan som kommer såsom Kristus och verkar med all orättfärdighetens bedräglighet bland dem som binder sig samman i hemliga sällskap. De som ger efter för sammanslutningens lidelse utför fiendens planer. Orsaken kommer att följas av verkan.

”Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring fyller världen, och en stor förskräckelse kommer snart över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.” Review and Herald, 10 september 1903.